

Čuk piše ...

Moje 16. poročilo.

Zares sem se zadnjič močno prehladil, zato nisem več napisal o vtisih svojih obiskov. Ker pa obljuba dela dolg in ste se vsi mazali s potrpljenjem, o katerem pravijo, da je božja mast, zato vam bodi za praznike udovoljeno. V tej krizi nam itak nič drugega ne preostane, kakor to, da se smejimo raznim kozlarijam v malem in velikem svetu. — Zadnjič res nisem mogel vsega povedati, zato bom pa danes nekoliko bolj obširen. —

Bog ne daj zamere na to ali ono stran, ker bi to zelo slabo vplivalo na mene; kajti prebridko je vse ono, kar sem doživel...

No in sedaj pridemo do prav inteligentne krave, katero je Cenc prodal Bašlovemu Šimnu. Kupec in prodajalec sta se pobotala, da dobi prodajalec še Din 1000.- nagrade, ako krava zamore iti po stopnjicah. Cenc je stavo dobil, ker je njegova kravica dresirana na vse muhe. Pri Klemenčiču je bilo. Z električno svetiljko na rogovihi je prišla v salon, kjer je začela po vseh pravilih plesne umetnosti — plesati. Seveda je sviral gramofon, ki nima prav nobenega smisla za kravji rep, ki je celo škatljo vrgel po tleh... Tu se začne nesreča, ki ni nič manjša, kadar kak krščen dvonožni stvor razbije še več, kakor naša Belka, ki je imela malo premalo prostora. —

Ko je Belka zagledala novega gospodarja, ga je med plesom takoj prijazno nabodla na rogove (ker je prejšnjega gospodarja nosila vedno domov, če je bil „pretežak“). Cenc je dobil svojega „jurja“ in zdaj pravi šuma, da krave ne proda za noben denar. Jaz mu to rad verjamem, ker ima v tej kravi cel cirkus.

Sicer pa za njo tudi na sejmu ne dobi nobenega denarja... —

Drugič pa vam bom povedal, kako mene — čuka — blišči od Mariničeve luči in še več stvari, katere sem že v začetku svojega poročila izdal.

Zdaj pa na zdravje vsi: Belka, Fürthner, Rakuša, Cenc, Marinič, Klemenčič in Katjuška, ki si poleg drugih prav srčkana punčka. —

Uhuhuhuu! — —

Moje 17. poročilo.

Nesreča v — ljubezni. Izneverila se je meni domnevna Sovica, ko sem spoznal, da je čisto navaden — čuk. In kaj mi je napravila oz. napravil? (Tiste dni sem dobil lepo rožnato pismo, ovito v zlati ovoj... Iz daljnih krajev očitek in ljubke besede obenem. S svojim kljunom mi strga ovoj in odnese z izgovorom, da bo to za najino božično drevo daleč stran. Od tega pisma naprej ni več sledu od te čudne družice mojega življenja... In tako ostal sem sam, pred ptiči in dekleti me je sram.

Končno pa sem se razveselil svoje svobode v prav velikem obsegu, ker je čudna toplina objela moje prevarano srce...

Pa sem spet odfrfotal — — —

Vendar ne daleč. Krožil sem nad mestom, iskajoč novic. To pa zato, ker so hudobni jeziki mislili, da sem se preselil nekam v okolico. V teh mislih so si oddahnili v upanju, da jih bom pustil pri miru oz. brez kontrole. Pa so se zmotili. Čukova navada ni, koga zafrkavati, ker se sam zaveda, da ni brez greha; zato je kljub kamenjanju ostal nepoškodovan. Čast, komur čast! Ptujčani in Urbančani pa so slabi strelci. Vsakemu se na puško vsedem, ako hoče na me pomeriti s hudobnim, krvooločnim namenom. —

Občudujem le one tihе junake in junaknje, ki se za malomeščanski provincialni spleen ne zmenijo; kajti med namalanimi obrazi in s „cimermanskoj

farboj poštrihanimi žnabli“ bi človeku (ne samo čuku) minila ne samo dobra volja, ampak tudi apetit do najslastnejših kolin... — Čuk se zaveda, da je grešno stvorenje in to priznava, četudi to božično priznanje ne bo vseč — pobeljenim grobovom. — Pa bo kdo znil: Čuk filozofira; najbrž pisma odpira in čita, kako se Ptujčanom svita — še nerazodeta — osveta. — Vendar nič od tega zlega! V Ptujtu imamo še mnogo zasajanih dimnikov in smrdečih kanalov, ki kričijo po temeljitem čiščenju. (Vedite: Čuk govori v prisodobah in smatra dimnike in kanale za ljudi!) — Tako sem sklenil, da se podam v najbolj nevarna šeršenova gnezda ne — boječ se za svoj nežni kljun. Kot svoboden ptič bom dalje čukoval v veselje vseh pravičnih in jezo vseh — krivičnih. —

Moje 18. (božično) poročilo.

Da ne boste govorili in besedičili, kako bezbožen in brezobziren je čuk, vam vsem nevernim dušam sporočam to božično pismo: Nič me ne bliščijo ljubka božična drevesca, ne srčkane jaslice (moj pradede izhaja iz betlehemske planjave) in polnočnic sem kar otroško vesel. Pač pa me zebe v srce, kako zmrzuje naša deca v polpokritih stajah (kakor ubogi Jezusček), kako joka Mati božja s svojim ženinom — Jožefom potem, ko mora bežati iz betlehemske revščine v egiptovsko bedo, — ravno tako, kakor mamice in ateki na zemlji... Čudna skladnost s krizo pred 1931 leti in danes! Zato vam zapojem v to krizo z angeljci nebeškimi: (Angeljci bodo peli naprej: Slava Bogu na višavah...) „In šmir ljudem na zemlji!“

Zadnje vesti.

Včeraj je dopotoval v Ptuj znani narodni goslar Milovan Barjaktarovič — rodom Črnogorec v Ptuj. Na svoji turneji po Evropi je bil deležen najboljših ocen. Imenovani je prepotoval ne le celo Jugoslavijo, ampak tudi Avstrijo, C. S. R. in Nemčijo, kamor je zanesel sloves naše pesmi.

Milovan Barjaktarovič je učiteljski in daje kot bodoči narodni učitelj koncerte v korist šolske mladine.

V torek, ob 20. uri zvečer bo pel v prostorih Glasbene Maticе, kamor so vabljeni vsi rodoljubi, da v čim večjem številu posetijo njegovo prireditve. S tem se bodo izkazali, da jim ni samo do plohkih fraz o narodnem jedinstvu, ampak do resničnega pričakovanja Jugoslovanstva. — Goslar Milovan Barjaktarovič bo po ptujski prireditvi posetil vsa mesta na naši severni meji, kakor Ormož, Ljutomer, Mursko Soboto i. t. d.

SV. BARBARA v Halozah. — Naš „Sokol“ priredi na štefanovo ob 15. uri (po večernicah) v šoli igro „Svetnik“. Mnogo smeha! —

DRUŠTVA POZOR! — Ona društva, ki kaj polagajo na to, da bodo njih prireditve dobro obiskane, naj nam pravočasno sporočijo, kdaj in kje se vrši prireditev in kakšna. Pristojbina je za človekoljubna društva 50 para od besede, za druge Din 1. Za to malenkost se objavi oglas v nad 2000 izvodih! —

Po četrstoletnem javnem delovanju odložil svoje funkcije.

Ivan Vršič, ki je že 25 let upravljaval težke funkcije župana zelo obsežne občine je odložil svoje župansko mesto, obenem pa čast banovinskega svetnika. Možu, ki uživa v vsej okolici velik ugled pač pristoja odlikovanje. In to ima: Ljubezen ter spoštovanje vseh, ki so ga kdaj spoznali. —

„NARODNA SLOGA“ si ni mogla kaj, da ne bi prekoračila svojega delokroga. Nekateri so mislili, da bo to ptujsko lokalno glasilo, pa so se zmotili, kajti poleg velike okolice ptujске se zanima za list Dravsko polje, južni del Pohorja, Marjbor, Slovenska Bistrica in Dravska dolina ter Muropolje. Omeniti nam ni treba Kranjske, kamor pošiljamo več sto izvodov ter Savinjske doline, ki tedensko dobavlja nove naročnike, katerih je sedaj ob 8-9. številki že 2.139. Naj bo ta ugotovitev povedana v jezo vseh, katerim je „Narodna Sloga“ trn v peti. — Mir z Vami!

LJUBJANSKA:

Niko, čuj! Zakaj pa gledaš zmiraj čez špegle?

I šmenta, da jih ne bom prehitel z nucuou.

JO ŽE DOBRO POZNA.

Vlomilec Svedrovič: „Ti kolega Pilar! Pri Klepetavčevi gospej je vse varno, bo dober plen!“

Pilar: „Ali je šla v toplice?“

Svedrovič: „Kaj še! Na vratih je pustila listič, da je šla za 5 minut k — šivilji!“

POMOČ V KRIZI.

Postopač: „Milostljiva gospa. Že teden dni sem brez posla. Po poklicu sem požiralec ognja!“

Gospa: „Revček, pridite jutri, danes popravljamo naš štedilnik in vse pečil!“ —

MED DEKLETI.

Minka: „Povej mi, Zinka, kako moreš ljubiti tega Janeza, ki ne ljubi ne vina, ne kajenja, ne plesa, ne knjig in ne športa?“

Zinka: „Ravno zato ljubi mene tembolj!“ —

Vesele božične praznike in blagoslovljeno novo leto 1932

žele svojim cenjenim strankam in gostom sledeče tvrdke:

Standard Oil Comp. (R. Tonejc) Ptuj

Pinoza Alojz, urat in juv., Ptuj

Manufakturna trgovina Cvikel, Ptuj

Rud. Havelka, manuf. trgovina, Ptuj

Kreft Hinko, trgovec, Ptuj

Jul. Meintl, Ptuj

Gostilna Zupančič, Ptuj

Gostilna Jovanovič (Koser), Ptuj

Gostilna Račič, Ptuj

Franc Urban, mesar in prekajevalec, Ptuj

Gostilna Breclj, Ptuj

Gost. Krajnc Karla, Ptuj

Jakob Perhavec, Maribor
trgovina alkoholnih pijač.

Ivan Klemenčič, gostilna, Sv. Urban pri Ptujtu

Vinc. Simonič, trg. z dež. pridelki, Ptuj

J. A. Berlič, restavracija, Nar. dom, Ptuj

Zadružna elektrarna, Ptuj

Ignac Horvat, strugar, Ptuj
izdelovatelj najboljših vinskih pip in drugih kletarskih potrebščin.

Evgen Orel, dalmatinska klet, Ptuj

Franc Sal. Lenart

veletrgovina Ptuj.

Prispel k snežnemu je možu nek meščan -
Z zobmi od mraza je hedno šklepetal:

„Kje dobim obleko trajno in poceni?“

Sneženi mož odvrne:

Svet je tebi dan -
Pri Tivarju obleko boš izbral -

Nikar si praznikov ne zyrni!